

Tubantia

HART VOOR DE REGIO | OOG VOOR DE WERELD vrijdag 14 oktober 2016

► Sterfte door verzuring, schimmels en aanvallen kevers

De Twentse eik wankelt

Het gaat niet goed met de eiken in Twente. Landschap Overijssel luidt de noodklok.

Hans Brok
Enschede

Vooral in bosgebieden aan de zuidkant van Enschede lijdt de Twentse inlandse eik onder toenemende verzuring en aanvallen van schimmels en kevers. Dat bezorgt de bomen zoveel stress, dat ze in korte tijd kunnen afsterven. „Ik zie soms groepjes van vijf of zes bomen, in twee jaar tijd sneuvelen.”

Dat zegt Harry Koster, terreinbeheerder bij Landschap Overijssel.

Hij wil geen schuldige aanwijzen. „Het is niet alleen de landbouw, of alleen de industrie. Het is een combinatie. Maar ik zie wel dat het oorspronkelijke eikenbos, zoals we dat al eeuwen in Twente kennen, onder druk staat. Ik zie sterke eiken op landgoed Stroink en Smalenbroek in korte tijd sterven. Dat gaat me enorm aan het hart. Doodzonde.”

Om te voorkomen dat het Twentse eikenbos op termijn verdwijnt, moet er worden ingegrepen, meent Koster. Komend voorjaar zet Landschap Overijssel een eerste stap. „We gaan meer lindes planten tussen de eiken. Die zorgen ervoor dat het bladafval van eiken minder tot verzuring leidt. Daar helpen we de eiken wat mee.”

De huidige monocultuur van eiken lokt volgens Koster ziektes uit. „Door de Twentse bossen wat diverser te maken, krijgen de eiken het beter.” Gevolg is wel dat het bos op termijn mogelijk van karakter verandert. Koster: „Het wordt bos met meer soorten. Daardoor neemt het aantal planten en insecten ook toe. En dat is goed voor de hele biotoop.”

► Pagina 5

“Ik zie sterke eiken in korte tijd sterven, dat gaat mij enorm aan het hart

—Harry Koster

‘Vertel wandelaar over lot eik’

► Vervolg van voorpagina

Behalve het poten van lindes, en mogelijk ook het bemesten met kalk en mineralen, is er nog een optie om het Twentse eikenbos te redden. Terreinbeheerder Harry Koster van Landschap Overijssel: „Er is momenteel onderzoek naar autonome soorten. Door zaaigoed te gebruiken dat hier uit de streek komt. Als je nu eiken bestelt, weet je niet waar ze vandaan komen. Dat kan Italië zijn, maar ook Duitsland. Daar groeien ze echter in andere grond, met andere schimmels, andere bacteriën. Je weet nooit precies hoe ze het in de Twentse, meer leemachtige bodem doen.

Daarom is het beter om bomen te gebruiken, die hier groot zijn geworden. Wellicht zijn die wat beter aangepast.”

Het is overigens niet zo dat de huidige eiken in de regio van zuiver Twentse origine zijn. Koster: „We denken dat de bomen hier altijd hebben gestaan, maar dat is niet zo. Veel eiken zijn geplant na een kaalslag in de 17de en 18de eeuw met zaaigoed uit Oost-Europa. De bomen hebben het honderden jaren goed gedaan, maar nu ontstaan er toch problemen.”

Voorlichting

Wat Harry Koster betreft is er meer voorlichting nodig. „De

meeste wandelaars in het bos hebben geen idee hoe complex het leven van een boom is. Onder de grond speelt zich een enorm ingewikkeld samenspel af. Dat besef is nog maar heel recent doorgedrongen. De eik leeft in een kwetsbaar evenwicht met zijn omgeving. Helaas raakt dat evenwicht op steeds meer plekken verstoord.” Koster zegt dat hij een optimistische natuur heeft, maar toch.

„Er worden momenteel echt wel maatregelen genomen om de situatie te verbeteren. Maar het gaat wel erg langzaam. Als we niks doen, dan zal een deel van de Twentse eiken het niet overleven.”